

Kartanon koulu

Vuosikertomus 2018–2019

Rehtorin terveiset

Kartanon koulu vietti joulukuussa 50-vuotissynttäreitä. Koulun merkitys ei ole viidessäkymmenessä vuodessa juurikaan muuttunut. Se on yhä paikka, joka kokoaa kaikki lapset oppimaan tietoja ja taitoja elämää varten.

Juhlavuoden kunniaksi pieni katsaus koulun historiaan. Koulutyö alkoi uudessa rakennuksessa 1.9.1968. Tällöin oli valmiina kansalaiskoulun rakennuksen ns. matala vanha osa ja erillinen teknisen työn siipi. Uuden koulun vihkiäiset pidettiin 16.2.1969, ja juhlaa kunnioitti läsnäolollaan myös arvovaltainen vieras, opetusministeri Johannes Virolainen.

Vuonna 1972 johtokunta ehdotti Kartanon koulukeskuksen laajentamista Pajalan koululla, jonka haluttiin muodostuvan kaupungin erityisopetuksen kehittämiskeskukseksi. Pajalan ala-aste valmistui vuonna 1979, ja uusi koulurakennus helpotti kovasti koko kaupungin väistötöitä- ja kuljetusongelmia. Koulussa saatiin hienot tilat 12 luokalle.

Samana vuonna valmistui myös Kartanon yläasteen puolelle laajennus, mikä mahdollisti viiden rinnakkaisluokan toimimisen vuosiluokilla 7–9. Kouluun saatiin silloin mm. kielistudio, auditorio, keittola ja ruokasali.

Koulua käytiin 10 vuotta eteenpäin ja taas tarvittiin saneerausta ja laajennusta. Vuonna 1988 valmistui yläasteen kaksikerroksinen osa. Tästä tilasta ei ehditty nauttia kuin hetken verran, sillä samana vuonna koulu tuhopoltettiin. Rakennus jouduttiin korjaamaan perusteellisesti. Uudelleen uusittuihin tiloihin päästiin vuonna 1989.

Isompi toiminnallinen muutos tehtiin vuonna 2009, kun Pajalan alakoulu ja Kartanon yläkoulu yhdistettiin yhtenäiskouluksi yhden hallinnon alle. Viime syksynä purettiin vanha Pajalan kiinteistö sisäilmaongelmien vuoksi ja alaluokkien koulunkäynti aloitettiin hienossa uudessa moduulikoulurakennuksessa, joka nousi pihaan kesäloman aikana.

Seuraava muutosvaihe on toivottavasti tulossa noin vuonna 2025, sillä uudessa kouluverkkosuunnitelmassa ehdotetaan uuden koulurakennuksen investointia. Olisi hienoa, jos koko koulu pääsisi tulevaisuudessa saman katon alle tekemään töitä yhdessä seuraavat 50 vuotta.

Kiitokset myös vanhemmille aktiivisesta vuorovaikutuksesta. Koulumme vanhemmat ovat olleet aina merkittävässä roolissa yhteistyössä, ja Kartanon koulussa on vaalittu myös yhteisiä tapahtumia, kuten pitkät perinteet omaavia Isänpäivämarkkinoita ja Pihajuhlaa. Tämä yhteistyö on meille tärkeää!

Kiitokset myös monista kivoista lukuvuoden tapahtumista oppilaskunnalle ja tukioppilaille!

Arvon 9.-luokkalaiset! Kiitos yhteisistä mukavista kouluvuosista! Perusopetuksen jälkeen teitä odottavat monet kiinnostavat seikkailut ja elämänpolut. Toivotamme myötätuulta, uuden oppimisen iloa ja rohkeutta kulkea kohti omia tavoitteita.

Aurinkoisia kesäpäiviä toivottaen

Helinä Perttu, Kartanon koulun rehtori

Kartanon uusi moduulikoulu

Tuttuja kasvoja Kartanosta!

Kartanon koulu on kuluneen 50 vuoden aikana valmistanut lukuisia oppilaita elämään. Juhlajulkaisumme kunniaksi perehdyimme joidenkin menneiden vuosien oppilaiden elämään. Seuraavassa mediataidon kurssin oppilaiden haastatteluja, joissa aiemmat Kartanon oppilaat kertovat ajastaan koulussa ja elämästä sen jälkeen.

Haastattelussa teatterinjohtaja Mikko Kouki

Miten päädyit nykyiselle urallesi?

”Haaveilin jo nuorena näyttelemisestä ja yritin löytää oikeita reittejä ja tehdä valintoja, jotka veisivät minua kohti sitä tavoitetta ja päämäärää. Tulla näyttelijäksi.”

Mitä työtehtäviisi kuuluu?

”Tällä hetkellä teen hyvin monipuolisesti töitä teatterin ja elokuvan parissa. Päätyönäni johdan Turun kaupunginteatteria. Sen lisäksi näyttelen, ohjaan ja kirjoitan.”

Mitkä näet parhaina puolina työssäsi?

”Työ on monipuolista ja itsenäistä. Paras puoli on, että saa kertoa, kehittää ja tuottaa tarinoita.”

Mitä muistoja sinulle on jäänyt mieleen Kartanon koulusta?

”Kartanon koulusta on monenlaisia muistoja. Yksi tärkeimmistä on koulun näytelmät. Silloinen kuvaamataidon ope Eeva Iiramo sai rauhattoman nuoren miehen näytelmäkerhoon, eli Kartanosta kaikki alkoi!” Uskotko yläasteen olevan erilainen nykyään kuin omana aikanasi?

”Maailma on monella tapaa niin erilainen, että varmasti kaikki on toisin. Näytelläänkö siellä enää?”

Mitä terveisiä tahtoisit lähettää Kartanon koulun oppilaille?

”Olkaa rohkeita. Peloton voittaa!”

Haastattelijat: Pietari Karttunen ja Eino Nieminen

Kuva: Mikko Kouki

Haastattelussa juontaja Meri-Tuuli Väntsi

Mitä teet työkseksi tällä hetkellä?

”Olen ruokastailisti ja ruokatoimittaja, minulla on oma blogi ja ruokajuttujani julkaistaan mm. Kodin Kuvalehdessä sekä Glorian Ruoka & Viini -lehdessä sekä mainoksissa. Teen myös catering- ja PR-työtä elintarvikeyrityksille. Lisäksi meillä on kollegani Pipsa Hurmerinnan kanssa viikoittainen Ruokatunti-niminen radio-ohjelma Radio Helsingissä.”

Miten päädyit nykyiseen työhösi?

”Olen tehnyt jo lukioikäisestä asti töitä ja aina tarttunut mielenkiintoisiin haasteisiin tai hakenut minua kiinnostaville aloille. Nykyinen työni on yhdistelmä kiinnostuksenkohteitani ja vahvuuksiani, joita ovat matemaattisuus, luovuus ja käsillä tekeminen. Olin vasta 25-vuotias, kun tiesin, että haluan tehdä ruoasta ammatin, mutta kaikista sitä edeltävistä töistä ja opiskeluista on ollut paljon hyötyä nykyisessä ammatissani.”

Millainen on tyypillinen työpäiväsi?

”Sellaista ei ole! Jos minulla on toimistopäivä, aloitan lukemalla sähköpostit ja sen jälkeen kirjoitan muutaman tunnin. Teen laskuja, kirjanpitoa, organisoimista ja suunnittelua. Jos taas on ruokakuvaukset, päivä alkaa klo 06 maissa auton pakkaamisella, sitten menen kuvauspaikalle ja alan tekemään ruokaa ja asettelemaan sitä sekä astioita kuviin yhdessä kuvaajan kanssa. Päivät ovat pitkiä, noin 14-tuntisia, joten tämä ala vaatii kestävyyttä ja pitkien päivien jaksamista. Viikonloputkin menevät usein töissä, silloin olen messuilla tai teen ruokaa asiakkaiden tahtumiin tai juhliin.”

Mikä on parasta työssäsi?

”Se, että saan tehdä töitä Suomen parhaiden valokuvaajien ja viestintäalan ihmisten kanssa ja että opin joka päivä jotain uutta. Olen erittäin vaihtelunhaluinen ihminen enkä kestäisi, jos työni olisi joka päivä samanlaista. Joillekin työhöni kuuluva arvaamattomuus ei sovi, minä saan siitä virtaa. Parasta on myös

se, että tässä työssä ei ole koskaan valmis, aina on jokin osa-alue missä voi kehittää itseään. Esimerkiksi nyt minua kiinnostaa valokuvaaminen ja kuvien käsittely ja opiskelen vapaa-ajallani sitä sekä graafista suunnittelua.”

Mitä muistoja sinulla on Kartanon yläkoulusta ja millainen se oli sinun aikanasasi?

”Kartanon yläaste oli ensimmäinen koulu, jota kävin Suomessa, joten se oli aluksi kulttuurishokki. Aiemmat kouluni ulkomailla olivat vapaampia eikä kiusaamista sallittu ollenkaan. Tuntui, ettei yläasteella ollut tarpeeksi mahdollisuuksia puuttua väliajoilla tapahtuvaan nimittelyyn ja jengiytymiseen. Toivottavasti asiat ovat helpottuneet sen suhteen. Kaikesta huolimatta pidin koulunkäynnistä, sillä tunneilla oli mielenkiintoista ja Kartanon koulun opettajat olivat tosi hyviä. Lempiaineitani olivat historia, kielet, kuvaamataito, biologia sekä maantiede ja köksä.”

Millaisia opettajia ja oppilaita koulussa oli?

Moni silloisista koulukavereista on edelleen ystäviäni. Moni meistä muutti Helsinkiin, ja olemme edelleen viikoittain tekemisissä. Meidän porukka tunnetaan täällä Jäken jenginä. Ystävyystyimme paremmin vasta lukiossa ja lukion jälkeen. Myös kiusaajat tajusivat jossain vaiheessa, miten urpoa oli ilkkua toisille. Nykyään olemme kaikki samaa porukkaa ja hyvää pataa keskenämme. On ollut tärkeää tajuta, että yläaste on aika villiä aikaa, kun kaikkia jännittää koko ajan, tuleeko hyväksytyksi. Jengi oireilee eri tavoin, jotkut kiusaavat, jotkut menevät kuoreensa. Loppujen lopuksi se vaihe menee onneksi ohi, kun kasvaa ja tajuaa, että olemme kaikki loppujen lopuksi samantaisia mutta erilaisia. Pitää vaan löytää ne tyypit, joiden kanssa voi olla oma itsensä. Luokanopettajamme oli Hannele Raejärvi, josta koko luokka tykkäsi ihan hurjan paljon. Hannelen tunnilla oli työskentelyrauha, ja hän oli hyvä opettaja. Hän opetti aikoinaan, että kannattaa kirjoittaa kaikki ylös, niin ne muistaa paremmin. Se oppi on yksi parhaista, ja käytän sitä ihan joka päivä työssäni. Historian ja äidinkielen tunneilla teimme usein esitelmiä. Esitelmien laatiminen on ehkä lähinnä sitä, millaista työni nykyään on: Saan aiheen, ja minun pitää miettiä, mitä haluan aiheesta kertoa ja suunnitella siihen visuaalinen puoli, eli kuvat, ja toteuttaa se. Jos työtäni vertaa yläasteeseen käymiseen, teen työssäni viikoittain keskimäärin kolme ‘esitelmiä’, esimerkiksi asiakkaalle palaveriin kertoakseni ajatuksiani tai sitten lehdessä julkaistavan, viisisivuisen jutun teksteineen ja kuvineen.

Mikä oli mieleenpainuvuin kokemus koulusta?

”Se miten vuotta ylemmällä luokalla ollut Mikko tuli kesken matikan tunnin hakkaamaan ovea ja huusi: ”Täällä on poliisi, Turanin pitää tulla käytävälle.”

Matikan opemme päästi luokkakaverini Turanin pois tunnilta, koska ei yhtään hoksannut, että kyseessä oli huijaus. Turan ja Mikko lintsasivat loppupäivän. Mikosta tuli myöhemmin parhaita ystäviämme ja olemme edelleen todella läheisiä.”

Mitä terveisiä haluat lähettää Kartanon nykyisille oppilaille ja opettajille?

”Oppilaille: Muistakaa, että yläaste on hurja paikka mutta kaikki muuttuu, kun kasvatte isommiksi ja keräätte uusia kokemuksia. Älkää käyttäkö energiaa miettimällä, mitä muut teistä ajattelevat. Käyttäkää energianne sen sijaan ystäviinne, mielekkäiden asioiden tekemiseen, teitä kiinnostavien aineiden opiskeluun sekä uusien kokemusten keräämiseen. Kannattaa olla rohkea ja omapäinen, niin elämä tuo eteen kaikkea mielenkiintoista ja hauskaa.

Opettajille: Muistakaa, että me emme yläasteikäisinä kukaan tienneet, mitä haluamme olla isoina. On tietenkin tärkeää menestyä koulussa, jotta mahdollisimman moni ovi on auki, kun on aika jatkaa opintoja yläasteen jälkeen. Muistakaa kuitenkin kertoa oppilaille, että mielen voi muuttaa ammattikoulun tai lukion jälkeenkin ja ammattia voi vaihtaa vaikka kolmikymppisenä, jos siltä tuntuu.”

Haastattelijat: Jonni Tirronen ja Antti Okkonen

Kuva: Ninna Lindström

Haastattelussa näyttelijä ja valokuvaaja Laura Malmivaara

Mitä teet työkseesi ja pidätkö siitä, mitä teet?

”Tällä hetkellä teen useita töitä limittäin. Valokuvaan muotokuvia ja näyttelen tv-sarjassa. Olen freelance-näyttelijä, joten työt vaihtelevat teatterista elokuvaan ja kaikkea siltä väliltä. Kirjoitan nykyään myös käsikirjoituksia ja joitain omia tekstejä. Se tuntuu mielekkäältä. Nautin siitä, että saan tehdä monipuolisesti töitä erilaisten ihmisten ja projektien kanssa.”

Miten urasi on saanut alkunsa, miten olet päätenyt siihen pisteeseen, missä nyt olet?

”Vaikea sanoa, mistä kaikki on saanut alkunsa... On ollut monia valintoja, jotka ovat vieneet minut tähän, missä olen nyt. Ensimmäinen tärkeä etappi oli, kun pyrin Kartanon yläasteelta Sibeliuksen lukioon. Se avasi uusia kontakteja, ja Helsinki toi mahdollisuuden tehdä kaikenlaista. Järvenpään kameraseura oli yksi tärkeä paikka, sen innoittamana pyrin opiskelemaan valokuvausta ja pääsin lopulta Taideteolliseen korkeakouluun. Rakastuin näyttelijään, ja se vei sitten toiseen suuntaan. Sain televisioroolin, ja se oli kimmoke pyrkiä Teatterikorkeakouluun, jonne pääsin toisella yrittämällä. Se oli ratkaiseva käänne. Sen jälkeen kaikki on mennyt vauhdilla ja olen

päätynyt tekemään molempia ammattejani samanlaisesti.”

Mikä työssäsi on yllättänyt? Onko tullut pettymyksiä?

”Työn monipuolisuus on yllättänyt positiivisesti. Olen päätynyt kaikenlaisiin outoihinkin tilanteisiin ja maailmoihin. Olen matkustanut ja pitänyt hauskaa. Olen tavannut mahtavia ihmisiä ja saanut nauttia adrenaliinista ja euforiasta työssäni. Pettymyksiä tulee väistämättä, pieniä ja isoja. Muutama iso ja hyvä rooli on mennyt ohi, koska aikataulut ovat olleet esteenä. Kun olin 7 vuotta Kom-teatterissa kiinnityksellä, jouduin kieltäytymään monesta mahtavasta kuvauskeikasta esitysten takia. Pettymykset ovat olleet kuitenkin ohimeneviä, enkä ole jäänyt niitä suremaan. Mitään ei kannata murehtia enää jälkeenpäin.”

Miten elämänvaiheesi ovat vaikuttaneet maailmankuvaasi?

”Kaikki, mitä olen tehnyt, on vaikuttanut maailmankuvaani. Isäni pappissuku on vaikuttanut vahvasti kiinnostukseeni hengellisistä asioista. Sen koen olevan iso rikkaus. Opiskelin hetken teologiaa, ja se auttoi ymmärtämään eri uskontoja ja toi suvaitsevaisuutta. Haluan kunnioittaa ihmisten erilaisia maailmankatsomuksia, en tuomita tai pönkittää vain omaani. Valokuvaaminen on vaikuttanut tapaani katsoa ihmisiä lempeämmin. Näen kauneutta paljon muissa. Näytteleminen on opettanut eniten itsestäni ja omista peloistani. Se on vienyt itsetutkiskelun polulle, joka jatkuu koko ajan. Teatteri opetti yhteisöllisyyttä ja sinnikkyyttä. Maailmankuvani on sitä kautta laajentunut entisestään ja olen saanut tutustua erilaisiin tarinoihin ja ihmisiin. Taide laajentaa kaikkien maailmankuvaa.”

Kuuluuko ananas pitsaan?

”Ei.”

Tiesitkö missään vaiheessa, kuka/mikä sinusta tulee?

”En tiennyt vielä ainakaan yläasteella. Vasta Sibelius-lukiossa ymmärsin, että itseilmaisusta ja omista harrastuksista voi tehdä myös ammatin. Ystävien samat intohimot auttoivat vielä entisestään. Lukion jälkeen uskalsin ajatella, että minusta voisi tulla valokuvaaja. Matka näyttelijäksi oli sitten vielä pidempi. Se avautui vasta parikymppisenä.”

Miten koet kuuluisuuden?

”Kuuluu näyttelijän ammattiin. Kiehtova sekoitus fiktiota ja faktaa. Olen aina pyrkinyt suhtautumaan ihmisiin rennosti ja aidosti. Kuuluisuus ei ole muuttanut sitä, ainakaan toivottavasti.”

Onko sinulla muistoja Kartanon koulusta? Muistatko opettajia tai oppilaita opiskelua ajoiltasi? Pidätkö heihin yhteyttä?

”On paljon muistoja... meillä oli tiivis tyttöjen porukka, joka on kokoontunut joskus myöhemminkin. Tärkein ystäväni oli Riikka (silloinen Lahtinen, nykyinen Mäkinen), jonka kanssa olemme läheisiä edelleen. Se on mahtavaa. Olen onnellinen, että joku tuntee minut siitä asti, kun olin epävarma ja aivan alussa itseni kanssa. Kasvoimme yhdessä ja löysimme oman tiemme. Opettajista muistan monia, vaikka nimet ovat unohtuneet. Kaasinen oli luokanvalvojamme... matikan opettaja oli komea ja hauska. Musiikki oli myös isosti läsnä, koska olimme musiikkiluokka. Muistan kouluajoista kyllä enimmäkseen omat ihastumiset ja kaverijutut. Opiskeleminen oli siihen aikaan siivuasias... keskityin lähinnä olemaan rakastunut.”

Terveisiä Kartanon koulun väelle?

”Kaikille oppilaille lähetän paljon terveisiä! Nauttii-kaa nuoruuden vuosista älkääkä murehtiko, jos ette vielä tiedä, mikä kiinnostaa tai mihin pitäisi pyrkiä. Oma tie löytyy varmasti. Joskus se voi olla mutkikas ja polveileva mutta sekään ei haittaa. Toivon työrauhaa ja iloa arkeen kaikille oppilaille ja tietysti myös opettajille!”

Haastattelijat: Arina Maslennikova ja Aura Liikanen

Kuvat: Laura Malmivaara

Haastattelussa meteorologi Mette Mannonen

Missä työskentelet juuri nyt?

”Työnantajani on yksityinen sääpalvelufirma Foreca, mutta työpisteeni on MTV3:n uutishuoneessa, sillä teen sääennusteita MTV3:n uutisille.”

Miten ja miksi päädyit meteorologiaksi?

Lukion jälkeen en tiennyt, mitä olisin halunnut opiskella, mutta mm. luonnontieteet olivat aina kiinnostaneet ja pääsin Helsingin yliopiston matemaattis-luonnontieteelliseen tiedekuntaan. Valitsin pääaineeksi meteorologian, sillä se tuntui sillä hetkellä mielenkiintoisimmalta alalta ja halusin tietää, miten ihmeessä säätä voidaan ennustaa. Olin Ilmatieteen laitoksella kesätöissä, ja työskentelin siellä myös jonkin aikaa valmistumisen jälkeen. Vuonna 2000 MTV3 tarvitsi uuden sääennusteiden esittäjän ja minua pyydettiin koekuvauksiin. Näin minusta tuli tv-meteorologi ja Forecasta työnantajani.

Minkälaista on meteorologin työ? Kerro tavallisesta työpäivästäsi.

”Kun tulen töihin, katselen tietokoneelta säähavainnot, tutka- ja satelliittikuvia. Niiden avulla selvää senhetkinen säätilanne laajalta alueelta. Sitten tutkin sääennustusmalleja, joiden perusteella tehdään ennusteet seuraavalle päivälle ja siitä eteenpäin. Sääennustusmalli on monimutkainen tietokoneohjelma, joka fysiikan lakien pohjalta laskee lämpötilan, kosteuden ja ilmanpaineen muutoksia ajassa eteenpäin ja vielä eri korkeuksilla ilmakehässä. Tutkin ja vertailen näiden laskelmien lopputuloksia ja teen lopullisen ennusteen. Piirrän myös sääkartat (lähinnä klikkailen pilvet, auringot ja lämpötilat kohdilleen), jotka näytän säälähetyksissä, ja valmistelen muutakin materiaalia esityksiin. Lisäksi kirjoitan lyhyitä säätekstejä uutisia varten, käyn meikissä ja harjoittelen esitystä. Päivitän sää tietoa illan aikana ja vasta Kymmenen uutisten jälkeisen säälähetyksen jälkeen pääsee kotiin. Kaikki meteorologit eivät ennusta säätä, vaan ovat esim. tutkijoina. Tosin sään ennustaminenkin on pienimuotoista tutkimustyötä.”

Mistä pidät työssäsi?

”Säätilanteiden kehittymistä on mielenkiintoista seurata, ja vaikka julkiset esiintymiset ahdistavat minua, niin onnistuneen säälähetyksen jälkeen tulee hyvä mieli. On myös kiva, kun voimme kollegoiden kanssa yleensä sopia, milloin kukakin on töissä ja milloin vapaalla.”

Minkälaista Kartanon koulussa oli sinun peruskouluajanasi?

”Oli paljon oppilaita ja monta rinnakkaisluokkaa. Muis- taakseni olin L-luokalla. Muuten varmaankin oli aika tavanomaista 80-luvun koulunkäyntiä. Tietoa etsittiin kirjoista eikä netistä. Ei ollut kännyköitä, saati älypuhelimia. Muutamia valinnaisaineita oli kasilla ja ysillä. Itse valitsin kuvaamataidon, käsityöt ja ranskan kielen.”

Minkälaisia opettajat ja oppilaat olivat?

”Yläasteen opettajat olivat

mukavia, ei ole ainakaan mitään ikäviä muistoja jäänyt. Olin kiltti ja tunnollinen oppilas. Minulla oli yleensä yksi tai kaksi parasta kaveria, joiden kanssa vietin eniten aikaa. Olin aika hiljainen, mutta kaikkien kanssa tulini toimeen, jos oli tarvis. Jotkut olivat villimpiä ja muutamat yrittivät kiusata lähinnä opettajia.”

Minkälaisia muistoja sinulla on Kartanon koulun ajoilta?

”Kuvaamataidon opettaja veti koulun näytelmäkerhoa, ja työn alla oli musikaali West Side Story. Pääsin mukaan hyvin pieneen rooliin. Tutuiksi tulivat sekä musikaalin sävelmät että Bon Jovin juuri ilmestynyt levy, jota usein soitettiin harjoitusten loppoajkoina.

Muistan, kun eräällä välitunnilla uskonnon- ja musiikinopettajat tulivat kysymään, olinko ajatellut leikata hiukseni lyhyiksi lähiaikoina. Ihmeissäni vastasin, etten ollut aikonut muuttaa hiustyylisiäni. He sanoivat, että älä nyt leikkaa lyhyeksi ainakaan pariin kuukauteen. Myöhemmin kyselyn syy selvisi: sain sinä vuonna (1988) kunnian olla Lucia-neitona.

Eräänä aamuna oppilaat lähetettiin takaisin kotiin, kun he olivat saapuneet koululle. Osa koulusta oli yön aikana palanut, ja ilmassa leijaili savun hajua. Kun vanhemmille kerrottiin, ettei kouluun voinut jäädä, sillä se oli palanut, niin eiväthän kaikki sitä ainakaan heti uskoneet. Muutamia luokkahuoneita oli tuhoutunut, ja joitakin oppitunteja jouduttiin jatkossa siirtämään vähäksi aikaa koulun ulkopuolisiin tiloihin.”

Haastattelijat: Samuel Saarikivi ja Viivi Vilpponen

Kuva: Mette Mannonen

Haastattelussa Paula Noronen

Mihin ammattiin olet valmistunut? Ja missä olet opiskellut?

”Minä olen vähän erikoisesti päätynyt tälle alalle. Minä kävin Järvenpäässä lukion, ja sitten minä menin semmoiseen Laajasalon opistoon Helsingissä, missä oli radiotyön linja. Siellä minä innostuin radiosta. Sitten minä menin sieltä Laajasalon opistosta työharjoitteluun Radiomafiaan, josta minä sitten sain myös kesätöitä. Radiossa olin muutaman vuoden, ja sitten menin Taideteolliseen korkeakouluun opiskelemaan televisio- ja elokuvakäsikirjoitusta. Nämä ovat tavallaan ne opiskelureitit, mutta tähän matkaan mahtuu monia erilaisia työpaikkoja ja erilaisia projekteja, esimerkiksi Krisse Show. Olen tehnyt kaikenlaista ihan laidasta laitaan, television ohjelmista kirjoittamistöihin. Siitä sitten pikkuhiljaa alkoi Supermarsun kirjoittaminen. Olen tehnyt samaan aikaan kirjoja, televisiota ja radiota koko ajan.”

Onko nykyinen työsi hyvä ja miksi?

”Joo, nykyinen työni on erittäin hyvä, koska se on tosi vapaata tekemistä. Mulla ei ole työaikoja, eli minun pitää kirjoittaa Supermarsu-kirjoja, Yökoulu-kirjoja, Tagli ja Telle -kirjaa ja seuraavaa Supermarsu-elokuvaa ja samaan aikaan tehdä Villi kortti -ohjelmaa ja Hyvät ja huonot uutiset -ohjelmaa. Mulla on aikamoinen vapaus tehdä tätä työtä.”

Miten olet päätynyt nykyiseen työhösi?

”Ehkä tärkein asia on se, että uskaltaa tehdä sitä, mitä itse haluaa. Täytyy myös olla valmis tekemään töitä sen eteen, että on onnellinen työssään.”

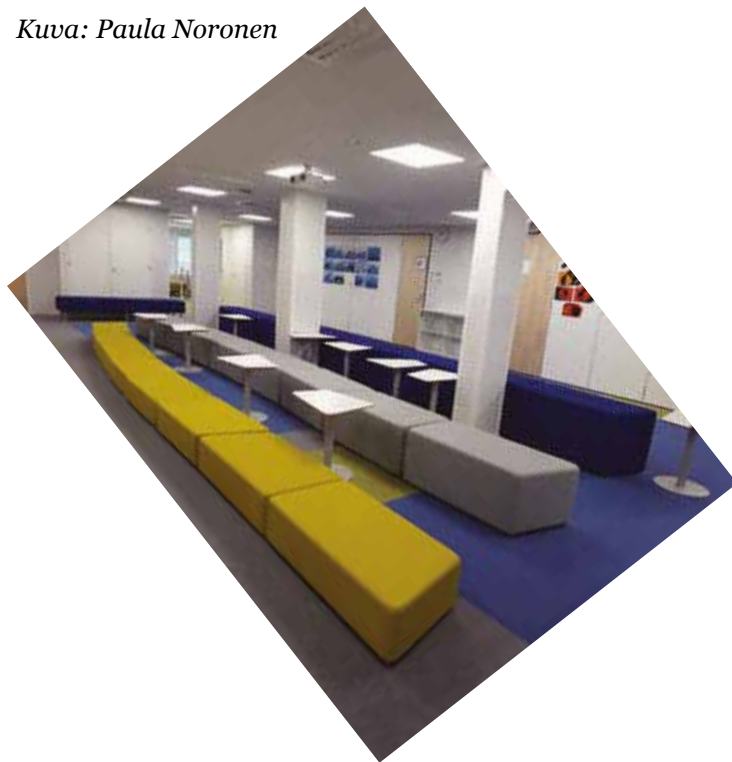
Millaisia muistoja sinulla on Kartanon koulun oppilaista ja opettajista? Kerro jotain mieleen painuneita muistoja?

”Mulla on todella paljon muistoja Kartanon koulusta. Siellä oli hyvin erilaisia opettajia ja oppilaita. Muistan, kun olin auditoriossa ystäväni Tommin kanssa, ja me teimme siellä lyhytelokuvia ja muita projekteja. Meillä oli erikoislupa olla siellä koulun jälkeen ja vä-

litunneilla. Erityisen hyvin mieleen on myös jäänyt, kun kerran ruokalassa rehtori huusi kaikki hiljaisiksi ruokalan kovan metelin läpi. Kaikki jähmettyivät ihan hiljaisina paikoilleen.”

Haastattelijat: Rony Oinonen ja Roope Kokkonen

Kuva: Paula Noronen

Alakoulun avoimet ovet 22.9.

Uudella alakoululla pidettiin avointen ovien päivä. Oppilaat tulivat lauantaina kouluun, jolloin vanhemmat saivat tulla katsomaan uutta alakoulua oppilaiden johdatuksella. 3.-6. luokkalaisista vapaaehtoisina oppaina toimi 43 oppilasta.

Teksti: Aamu Liikola, Alexey Volkov, Mico Danielsson ja Nella Korhonen

Kuva: Elina Pöllänen

Rehtori Helinä Perttu, ruokapalveluvastaava Arja Dixon ja koulusihteeri Katariina Helkiö-Laine tarjoilevat vanhemmille ja muille vieraille kahvia ja kakkua.

Poimintoja Kartanon vuodesta 2018 – 2019

Taksvärkkipäivä

Tiistaina 9.10.2018 Kartanon yläkoulu vietti perinteistä taksvärkkipäivää. Taksvärkkipäivänä oppilaat keräävät rahaa koko koulun yhdessä valitsemaan hyväntekeväisyyskohteeseen. Tänä vuonna kohteeksi valikoitui WWF:n ohjelma, jossa suojellaan arktisia merialueita ja Itämeren uhanalaista luontoa. Oppilaat tekivät päivän töitä kotona, ja he toivat 10 euroa koululle taksvärkkipalkkiona. Osa oppilaista taas siivoili koululla. Kaiken kaikkiaan keräyksellä saatiin reilut 5000 euroa.

Teksti: Viivi Vilpponen

Isänpäivämarkkinat

10. marraskuuta Kartanon koulussa järjestettiin perinteiset isänpäivämarkkinat. Luokat myivät erilaisia tuotteita esim. leivonnaisia, vohveleita ja avaimenperiä sekä palveluja, kuten hierontaa ja kasvomaalausta. Päivä päättyi kahdentoista maissa ja kaikille jäi hyvä mieli.

Teksti ja kuvat: Arina Maslennikova

Taitaja9-kilpailu

Kilpailussa peruskoulun 7.–9.-luokkalaisilla on mahdollisuus kokeilla kädentaitojaan tehtävissä, jotka tutustuttavat hausalla tavalla tekniikan, tekstiilityön ja kotitalouden aloihin. Paikalliskilpailuissa menestyneet pääsevät kokeilemaan taitojaan Tai-

taja9-aluekilpailuun, joita järjestetään 12 eri paikkakunnalla. Aluekilpailujen parhaat pääsevät finaaliin, joka järjestetään vuotuisen Taitaja-ammattitaidon SM-kilpailun yhteydessä. Keski-Uudenmaan aluekilpailu järjestettiin 27.11.2018 Keuda Järvenpää Wärtsiläkadulla ja mukana oli 46 joukkuetta. Kartanosta oli mukana kolme joukkuetta. Tehtävänä oli mm. tunnistaa matkailukohteita Suomessa, rakentaa linnunpönttö ja auto-puolella asettaa hylsyjä oikein.

Kuvat ja teksti: Hannu Pulkkinen

Juhlaruokailu

Kartanon koulussa syötiin joulunin ateria 3.12. Siihen sisältyi salaattia, rosolia, graavilohta, kinkkua ja perunoi- ta sekä porkkana-, bataatti- ja perunalaa- tikkoo. Juomana oli maitoa ja vettä.

Teksti ja kuvat: Niklas Nuorala & Jade Malin

Sancta Lucia!

Lucian päivää juhlittiin Kartanon kou- lussakin pyhän Lucian kunniaksi. 13. joulukuuta Kartanon koulussa vietetiin Lucian päivää Lucia-kulkueella sekä sammuttamalla kaikki valot koulusta. Kaikki oppilaat seurasivat tätä hämmästyttävän kaunista tapahtumaa.

Teksti ja kuvat: Pietari Karttunen ja Eino Nieminen

Joululaulajaiset

Joululaulajaiset olivat 20.12. Ne pidettiin uimahallin liikuntasalissa, ja kaikki oppilaat kokoontuivat liikuntahalliin. Musiikkiluokkalaiset esittivät joululauluja yhdessä musiikinopettaja Laura Kivirannan ja Seppo Sundströmin kanssa. Myös yleisöä kannustettiin laulamaan. Joululaulajaiset kestivät noin tunnin. Laulajaiset olivat erittäin piristävä ja mukava loppu koulupäivälle.

Teksti ja kuvat:

Kasper Hiltunen

Elektronisen musiikin konsertti

9.1.2019. Järvenpään uimahallin liikuntasalissa järjestettiin elektronisen musiikin konsertti. Konsertissa oli kolme DJ:tä, jotka soittivat remix-versioita kappaleista. Tapahtuma kesti noin tunnin, ja tapahtuman jälkeen koulupäivä jatkui tavallisesti. Konserttiin kokoontui ylä- ja ala-asteen oppilaita. Tapahtumassa oli riehumista, valotikkua ja savua.

Teksti: Roope Kokkonen & Erika Keskitalo

Kuvat: Noora Kukkonen

Metsävisa

Kartanon koulussa osallistuttiin valtakunnalliseen Metsävisaan 7.2.2019. Osallistuminen perustui vapaaehtoisuuteen. Tämän vuoden Metsävisaan osallistuneet olivat kaikki 8.-luokkalaista. Osallistujajoukko oli pieni, mutta motivaatiota visaan osallistujilta löytyi. Oppilailla oli erilaisia syitä osallistua Metsävisaan. Näitä olivat mm. kokeilun halu, yleinen mielenkiinto biologiaan, perheen metsähenkisyys tai omat kokemukset metsäasioista. Vuoden 2019 kysymykset käsittelivät laajasti erilaisia metsään liittyviä asioita, kuten kekomuurahaisia,

jokamiehenoikeuksia, metsäpaloja, petolintuja, metsäalan ammatteja ja kuusen monipuolisuutta. Oppilaat olivat valmistautuneet visaan mm. kertailemalla syksyn biologian tunneilla opiskeltuja asioita, tutustumalla edellisten vuosien kysymyksiin ja pelaamalla netin kautta Metsätietäjä-peliä. Biologian opettajana olen oppilaiden kanssa samaa mieltä siitä, että koulun biologian tunneilla ehditään liian vähän käsitellä metsänhoitoa, metsätaloutta ja erityisesti metsästä saatavia tuotteita ja niiden prosessointia. Vuoden 2019 Metsävisassa Kartanon koulun parhaaksi suoriutui Erenja Pesonen 8E-luokalta, joten onnittelet Erenjalle.

Teksti ja kuva: Rauni Tiilikainen

Halipäivä

Halipäivää vietettiin 15.2.2019 eli ystävänpäivää seuraavana päivänä. Tukioppilaat jakoivat kaikille oppilaille sydämet, joita pystyi pitämään kaulassa roikkumassa. Sydänten ideana oli se, että oppilaat kirjoittivat oman nimensä sen henkilön sydämeen, jota oli halannut. Koulupäivä oli muuten normaali, mutta välitunneilla sai keräillä haleja.

Kuva ja teksti: Santtu Aatola

Nou Hätä -turvallisuuustaitokilpailu

Nou Hätä -kilpailu on kahdeksasluokkaisille suunnattu turvallisuuustaitokilpailu. Kartanon koulun 8B-luokan joukkue pääsi kisassa toiseen vaiheeseen eli aluekilpailuun. Kilpailussa testattiin paloturvallisuus ja ensiaputaitoja.

Kuvat ja tekstit: Laura Jääskeläinen

Yläkoulun liikuntailtapäivä

Torstaina 14.2. Kartanon yläkoulun oppilaat viettivät liikuntapäivää. Oppilaat olivat jakautuneet eri lajeihin. Osa oppilaista lähti Messilään laskettelemaan päiväksi. 7.-luokkalaiset pelasivat kin-ballia Auto-Aritalla. 8.-luokkalaiset pelasivat sisäpelejä monitoimihallissa. 9.-luokkalaiset olivat jakautuneet kolmeen ryhmään, joissa harjoiteltiin keilausta, crosfitia ja salibandya. Liikuntapäivän ohjelmaa oli klo 12.30–14.00, minkä jälkeen oppilaat pääsivät kotiin.

Teksti: Antti Okkonen

Koulukoira Millin 8-vuotissyntymäpäiväjuhlat

Kuvat: Minna Österman

Alakoulun oppilaskunnassa tapahtuu...

Naamiaiset 2.11.

Pidimme Alakoululla pukukilpailun. Luokat äänestivät oman luokan parhaan puvun, joista voittajat pääsivät finaaliin. Finaalissa valittiin koko alakoulun paras puku. Voittajat palkittiin makoisasti.

Lasten ja nuorten ääni -huippukokous ja gaala 8.2.

Meidän alakoulun oppilaskunnan hallituksen puheenjohtajat menivät LNÄ-huippukokoukseen ja siellä esittelimme meidän hankkeemme, joka oli pulkkia ja säckituoleja.

Oppilaskunnan hallituksen jäsenet kävivät gaalajuhlassa Järvenpää-talolla, jossa oppilaskunta sai nauttia hienoista esityksistä. Muun muassa koulumme Elsi Rantasalmi soitti viululla gaalassa. Esiintymisten jälkeen jaettiin hankerahat.

Tekstit: Aamu Liikola, Alexey Volkov, Mico Danielsson ja Nella Korhonen

Kuvat: Elina Pöllänen

KARTANO 50 VUOTTA!

MOKO 2018

Vuoden 2018 lopulla me yhdeksäsluokkalaiset teimme eri aineissa monialaisia oppimiskokonaisuuksia, tutummin MOKO-opintoja. Tänä vuonna aiheemme oli Kartano 50 vuotta. Yhteiskuntaopin, käsityön, kuvaamataidon ja äidinkielen ryhmät tekivät erilaisia tehtäviä aiheeseen liittyen. Jos olet hetkenkin ollut aulaassa, olet varmaankin nähnyt eri vuosikymmenien värikkäät taulut. Taulujen takana oli vanhoja luokkakuvia ja haastatteluja vanhoilta oppilailta.

Yhdeksäsluokkalaiset haastattelivat äidinkielen MOKO-osion yhteydessä tuttaviaan, jotka ovat käyneet Kartanon koulua. Seuraavassa muutamia otteita yhdeksäsluokkalaisten MOKO-haastatteluista:

1980-luvulla:

"Mieleenpainuvuin muisto oli, kun uusi puoli paloi. Mun yks luokkakaveri jostakin syystä oli ajautunut yöllä sinne kopiohuoneeseen ja päätti laittaa nuotion sinne lattialle pystyyn. Näin se meni, jos oikein muistan."

2000-luvulla:

"Paras muistoni on varmaankin se, kun päästiin ysiluokalle ja oltiin niin sanotusti koulun "kingejä" – välillä vähän jopa sopimattomalla tavalla, mutta myös vastuulli-

sina esimerkkeinä nuoremmille oppilaille. Siihen aikaan oli järjestetty ysiluokkalaisille hienoja tapahtumia, jotka varmasti muistaa loppuelämän. Niistä erityisesti mieleen ovat jääneet ysien tanssit! Näin jälkepäin jopa vähän naurattaa se, kun me kaikki pojat esitettiin: naureskeltiin, että mehän ei tanssita ja vedetään koko homma täysin huumorilla, mutta todellisuudessa sitten kun h-hetki koitti, niin en varmasti ollut nähnyt kenenkään meistä kertaakaan tekvän mitään niin tosissaan kuin juuri sitä asiaa! Kartanon koulusta sai mielestäni myös erittäin laadukasta ja antoisaa ammatinvalinnan-ohjausta erittäin ammattitaitoisen opon johdosta! Eihän sitä silloin ymmärtänyt, mutta jälkepäin voi ilolla muistella!"

2010-luvulla:

"Seitsemännen luokan alussa meidän luokkalaiset ostivat usein keksejä ja söivät niitä aina matikan tunneilla. Yhtenä päivänä eräs poika hoksasi ottaa Jaffa-keksistä sisuksen pois ja heitti sen matikan luokan kattoon. Matikan opettajaa se ei haitannut, joten se jätettiin sinne. Hauska asia tässä tarinassa on se, että keksin sisus ei ole vielä tänä päivänäkään tippunut katosta alas."

Teksti: Jade Malin

Kuvat: Noora Kukkonen

Kartanon 50-vuotisjuhla

Vietimme 5.12. Kartanon koulun 50-vuotisjuhlia Järvenpää-talolla. Juhla sisälsi monia musiikki- ja tanssi-esityksiä, kuten alakoulun lauluesityksiä musiikinopettaja Laura Kivirannan johdolla. Myös rehtori Helinä Perttu piti juhlassa puheen. Ala- ja yläkoulun väen lisäksi juhlaa oli seuraamassa lukuisia arvovieraita ja eläkkeelle jääneitä opettajia Kartanon koulusta.

Teksti: Jonni Tirronen

Kuvat: Tuomas Erola

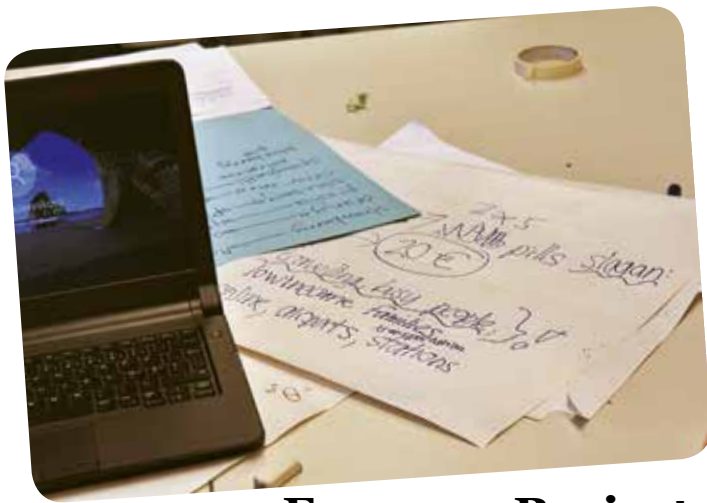

Tukarishow

Maanantaina 11.2. koulumme tukioppilaat järjestivät tukarishown, jossa haastettiin sekä oppilaita että opettajia heittäytymään erilaisiin tehtäviin. Ensimmäisessä ohjelmanumerossa päästiin tutustumaan paremmin joihinkin koulun opettajiin. Seitsemännen, kahdeksannen ja yhdeksännen luokan tiimit arvuuttelivat opettajien saavutuksia. Tämän jälkeen historian ja yhteiskuntaopin opettaja Saija Okker kilpaili Kartanon kingi -tittelistä. Viimeisenä ohjelmanumerona oli Tanssii opettajan kanssa -kilpailu, jossa koulumme liikunnanopettajat saivat vastaansa innokkaita oppilaita. Opettajat pääsivät maistamaan nykytanssien rytmiä, muun muassa twerkkaamalla. Oppilailla oli haasteenaan tutustuminen joihinkin klassikkotansseihin, kuten moonwalkiin. Viimeiseen oppilaiden tanssinumeroon, letkajenkkaan, osallistuivat yllättäen myös opettajat.

Teksti ja kuvat: Noora Kukkonen

Erasmus Project

In October of 2018 German students from Buchholz, a town right below Hamburg, came to visit us here for the Erasmus project. They had been here before, back in 2017 but this year we met a lot of new students that we had a fun time working with.

On the first day of the project we got to know a little bit about each other with the games our Finnish students made up and hosted. I think everyone had fun and we got to bond a little before the other days which was really nice. At the end of the day a guy named Joonas Mustonen, who is a former student of Kartano school, came to our school to talk about his experiences as a young entrepreneur, and he also introduced the idea of the entrepreneurship workshop we would have later in the week.

The second day was much more active. In the morning the German students and three of the Finnish students including me went to a flower shop called Järvenpään Kukkatalo, where the owner Saija Sitolahti talked to us about what it's like to be a florist and an entrepreneur, and what she expects from her staff. She also taught us flower arranging and everyone even got to make little flower bouquets that we took home. A journalist from Keski-Uusimaa came to write a story about our visit and our project.

Afterwards we went to school to have lunch and then the German students started practicing their job interviews for Pentisol, a family company that sells different types of aerosols. When it was around 12 o'clock we got transported to Pentisol. The owners Sanna and Jari Mäkinen showed us around, and then they conducted job interviews with the German students. Later the teachers and even the company owners drove us back to school. The last thing we did that day was go to the cinema here in Järvenpää called Studio 123. The owner Miia Karhu showed us some trailers of upcoming movies and talked a bit about running the cinema.

The third day was pretty simple but also hectic. We started by getting into groups that consisted of at least two German and two Finnish students and then each group got a separate classroom to be in. Our

task was to come up with a "futuristic, technical innovation", and come up with a budget and a marketing plan for it. The whole day passed by with us making a plan for a product and preparing a presentation that we had to present later in front of the other students and some teachers.

The fourth day was a Saturday and probably the best day of the whole week. We went to Heureka, the huge science centre in Tikkurila. There we could walk around and try out the science related stuff such as the bike on a rope or the brain games. We had a nice meal there and after that we went to the planetarium to watch a small show about space and the devices on earth that can recreate some things that happen in space. After the show we got our stuff and we were free to go home.

We had a day off on Sunday, and Monday was the last day of Erasmus week for us. On that day we learned the basics of building robots and programming them in groups. We even got to make our own robot and program it to do something unique. Us Finnish students went to attend our classes after 14 o'clock and the German students could join their hosts if they wanted to.

Later that day we came back to school to have a small get together where ate and played games.

Written by: Brettly Holter

Pictures: Arina Maslennikova

Buchholz Diaries

In March (3.-9.3.2019) 11 students and 2 teachers from Kartano travelled to Buchholz for the final student exchange of our Erasmus project called "Best European Entrepreneurs". Teachers Ritva Vilpo and Pia Sääski led our group which included Arina, Nooa, Tuomas, Rasmus, Brettly, Karin, Solja, Riina, Elsa, Erenja and Aleks. The theme of the meeting was "The way it's done" and the idea was to put in practice many of things we have learned along the way and in particular practice getting a job. For some of us it was the second time in Buchholz but about half of us were there for the first time. These are our diaries from the trip:

MONDAY

We started the day by introducing the old and new students with some activities to learn names and break the ice. Most of the German and Finnish kids already knew each other from previous visits to Finland and/or Germany, which was nice. Later on we we're split to groups in which we were going to work for the rest of the week. The project was to prepare a digital "guidebook" for things to know when you try to get a job. Most of the students went to town as groups after the schoolday.

TUESDAY

Tuesday was a big day because we got to practice job interviews in English at IGBV, ie. INGENIEUR-GESELLSCHAFT FÜR BAU- UND VERMESSUNGSWESEN, which is a company that plans all the roads in Northern Germany. We met at 8 o'clock at school. Two Finns turned up dressed in flamingo and zebra costumes, which turned out to be pretty inappropriate costumes for a job interview... When we got to IGBV, we got to eat some cookies and drink some apple lemonade. Then we did the job interviews (in English of course). After everyone had been in the interview, we got some time to be in the town. School ended at 13.20. After the school some people went swimming. After swimming, Nooa got an idea to come to school wearing only t-shirt and shorts.

WEDNESDAY

I woke up early like every morning before that and got ready for the day. It was still dark outside but the weather seemed much better than on any other given day when we were there. We went and sat by the breakfast table with our host family talking about the day before they had to leave for work and we to school. As I expected the day was very beautiful and we even had some sunshine for a bit of time. The short walk to school was nice and we taught some Finnish words to our host such as "Mitä kuuluu?" or

"Minun nimeni on..." At school I met up with the other Erasmus project students and talked a bit until we had to leave to the youth centre. When everyone had settled down, the teachers told us the plan of the day and then we were dismissed to assemble into the groups that we had picked on Monday. We continued the presentations we started on Monday, writing about how to prepare for an interview and also what NOT to do there. Luckily enough we managed to finish writing it in English and now we just had to write it in Finnish.

Around lunch time we walked back to school to eat. Food was good as always, we had some pasta, tomato sauce, veggie patties and we could choose if we wanted some parmesan and/or salad.

After lunch we went back to the youth centre to continue our projects again until the end of the day.

After the day we walked back home with our host. We sat down by the table and she taught us how to play some German card games. About two hours later her father finally came home from work and he took us to eat at a McDonald's 5 kilometers from Buchholz. The place was like any ordinary McDonald's but the staff were really nice and they spoke English surprisingly well.

THURSDAY

We met at the school in the morning and continued to the youth centre, though some of us went straight to the youth centre. There we were split into two groups. One group attended a workshop on 3D-printing and the other group continued work on their projects. After a couple of hours the groups switched. In the 3D workshop they explained to us how 3D-printing works and how you plan a product to be printed. After the presentation we got to design our own houses and some of us had enough time to also design a keyring with your name or some other text on it. Finally they took a photo of all of us and we said goodbye. There was some mix up with transportation, so we ended up walking back to school, but it didn't matter. It was actually quite fun. After the school day a bunch

of us went to city centre together because we didn't want to say goodbye yet.

In the evening we all went bowling together. We blowled and had pizza and drinks. Somebody had brought along some face paints, and so we made paintings on our skin and generally had a great time! The bowling ended at 8 pm, but some of us stayed longer. That was a day well spent!

FRIDAY

We started the last day of the project at half past eight in the morning at the youth center. We went through all the material we produced and thought about how it could be improved. After that we had some time to fix the mistakes and add information to the slides.

We made it to town and had plenty of time to go eat or just spend time together. We split into small groups and went to different places. At 1 o'clock we gathered at the school. We went through all the things we did together and waited for the hosts to pick us up. The evening consisted of spending time with the family. Many of us got to visit Hamburg, and some spent quality time at home.

Written by: Rasmus, Tuomas, Brettly, Karin and Arina

TET-harjoittelussa Ankkalinnassa!

Koulumme oppilas Aura Liikanen pääsi suorittamaan osan TET-harjoittelustaan Aku Ankan piirtäjän Don Rosan kanssa tämän ollessa Suomen kiertueella. Aura toimi Rosan avustajana ja kääntäjänä fanitapaamisissa. Kiertäessään Don Rosan kanssa Aura haastatteli sarjakuvapiirtäjää.

Don Rosan haastattelu: Roope Ankan näköinen mies

“Että milloin aloitin piirtämisen? Olen piirtänyt siitä lähtien kuin muistan! Viihdytin aina itseäni piirtämällä itselleni sarjakuvalehtiä. En näyttänyt niitä ikinä kenellekään. En piirtänyt papereille ruutuja, kuten sarjakuvissa tehdään, vaan yksi sivu oli ruutu, niin kuin television näyttö. Ajattelin tekeväni elokuvia. Luin aina siskoni sarjakuvalehtiä ja katsoin televisiosta vanhoja elokuvia. Meillä ei ollut viittä sataa televisiokanavaa. Niitä oli kaksi.

Joskus alakoulussa piirsin sarjakuvia koulun lehteen. Se on varmaan ensimmäinen kerta, kun töitäni julkaistiin. Olisiko vuosi ollut -63, -66, jotain sellaista. Olin 14-15-vuotias.

Italiassa on eräs sarjakuvaruutu Roope Ankan elämä ja teot -kirjasta, johon italialaiset hullaantuivat. Siinä Roope ohjaa siipiratasalusta ja kapteeni sanoo hänelle “sinulla on lahjoja seilaamiseen” tai jotain sen suuntaista. Roope vastaa, että ei ole lahjakkuutta. On vain inspiraatiota, harjoitusta ja kovaa työtä, ja siihen minäkin uskon. Italialaiset laittoivat sitä t-paitoihin ja nettisivuilleen ja sosiaaliseen mediaan, luulen siinä inspiroineeni heitä.

Hahmoistani samaistun eniten Roopeen. Moni sanoo minun näyttävän Roopelta “koska minulla on pyöreät lasit”. Minulla on aina ollut pyöreät lasit. Niitä alettiin tekemään varhain 70-luvulla. Benjamin Franklinin lasit olivat pyöreät. Myös pitkän, valkoisen tukkani on sanottu muistuttavan Roopen pulisonkeja.

Sarjakuvakokoelmaani ei voi sanoa samanlaiseksi kuin suurimmalla osalla amerikkalaisia; se on jotain, mitä he eivät voi saada. Keräilemäni sarjakuvat olivat vain sarjakuvia, ne olivat arvottomia, mutta kokoelmani oli hauska ja jokainen lehti oli ostettu säästöilläni. Kokosin kokoelmaa lehti lehdelta. Minun täytyi metsästä ja etsiä lehtiä, harva niitä myi. Kahlasin läpi pihamyyjäisiä. Siinä minulla oli yhteys Roopeen. Olin muuttanut Roopen hahmoksi, joka on menestynyt ja jonka saavutukset ovat suurin palkinto. Ihmiset käyttävät rahaa ostaakseen asioita, mutta hän säilyttää sen muistona.

Luulin ensin, että vain yksi Roope Anka –sarjakuvistani julkaistaisiin, mutta sain tietää, että niitä julkaistaisiin vielä enemmän. Roopessa oli jotain kiinnostavaa, mikä kiehtoi minua. Sitä ei Barksin tarinoissa ollut. Barksin Roope oli vain ilkeä, joten muutin hänet seikkailijaksi ja saavuttajaksi.”

Haastattelijana: Aura Liikanen

Nettiin-musikaali

Keskiviikkona 6.3. ja torstaina 7.3. esitettiin Kartanon koulun perinteinen musikaali Järvenpää-talolla. Musikaali esitettiin kolmelle yleisölle. Keskiviikkoiltana musikaali esitettiin kutsuvieraille. Torstaiaamulla musikaali esitettiin Kartanon alakoululle, ja iltapäivällä yläkoululle. Musikaaliin osallistuivat 8A- ja 9A-luokat sekä joitakin muita koulun oppilaita. Opettajista musikaalin luomiseen apuaan antoivat Laura Kiviranta (musiikki), Tarja Mäkinen (äidinkieli) ja Saija Okker (historia ja yhteiskuntaoppi).

Musikaalin nimi oli Nettiin, joka kertoi yläkouluikäisestä tytöstä nimeltä Vilma (Viivi Rapinoja) ja hänen

luokkatovereistaan (Saaga Santonen, Veera Matikanen, Venla Sivusalo ja Ronja Larkala). Musikaalissa Vilma osallistuu Idols-laulukilpailuun ja voittaa kyseisen laulukilpailun. Tämän myötä Vilmasta tulee ylimielinen ja hänen luokkatoverinsa eivät enää pidä Vilmasta. He tekevät internetiin feikkiprofilin Vilman nimellä, ja postaavat sinne pilakuvia muista koulun oppilaista. Vilma saa tietää feikkiprofilista ja kertoo siitä opettajille. Vilma ja hänen ystävänsä saavat sovittua asiasta ja Vilma lupaa parantaa käytöstään. Musikaalinautinto oli noin tunnin pituinen.

Teksti: Santtu Aatola ja Niklas Nuorala

Kuvat: Santtu Aatola ja Antti Okkonen

Mediataitajien vierailu Ylen Pasilan studiolla

Kartanon koulun valinnaisen mediataidon kurssin oppilaat vierailivat Ylen studiolla torstaina 4.10.2018. Lähtö Järvenpään asemalta oli mallikas, ja junasta jäätiin pois Pasilan asemalla. Tästä matka jatkui jalan kohti Ylen Studiotaloa.

Aulaan astuessa kurssilaisia vastassa oli suoraan silmiin tapettava, pahvinen Katti Matikainen. Pienen odottelun jälkeen kierroksen opas saapui noutamaan ryhmäläiset Studiotalon aulasta.

Oppaanamme meillä toimi Saija Uski, Ylen työntekijä jo kolmentoista vuoden takaa. Hän vei meidät kierrokselle ympäri Studiotaloa innoissaan esitellen, ja olimme täysillä mukana! Pääsimme näkemään mm. ruotsalaisen MGP-laulukilpailun harjoituksia. Kilpailu on 8–15-vuotiaille tarkoitettu kilpailu, jota esitettiin Yle Fem -kanavalla.

Pääsimme myös kierrokselle puvustamoon, jossa meitä vastassa oli traumaaja aiheuttava hiiripuku.

Lavasteet Ylellä tehdään lavasteverstaalla. Uski johdatti meidät myös äänitysstudioon, joka oli täysin äänieristetty foam-seinillä.

Vierailun lopuksi kävimme uutisstudiolla! Studio uudistettiin nykyiseen olomuotoonsa 5 vuotta sitten. Vierailu kesti yhteensä noin tunnin, ja kaikille jäi hyvä mieli vierailusta, paluumatkan täpötäyttä junaa lukuun ottamatta. Jos käyt Ylen studiotalolla, muista napata infopisteen kulhosta pari pinssiä mukaan!

Kartanon koulun mediataidon ryhmä

Kuvat ja teksti: Aura Liikanen & Samuel Saarikivi

Mediataitajien stop-motion-animaatiota

Yhdeksännen luokan valinnaisen mediataidon kurssin oppilaat tutustuivat tammikuussa elokuvan maailmaan. Oppilaat työstivät omia stop-motion-animaatioita liikuttamalla muoviluvahahahmoja tai nukkeja pienin liikkein ja ottamalla kuvia. Valmiit kuvat muokattiin kokonaiseksi videoksi, mikä loi kuvan liikkeestä. Ohessa Samuel Saarikiven ja Viivi Vilpposen animaatiohahmo.

Teksti: Noora Kukkonen

7F:n matoprojekti

Kartanon koulun 7F-luokka osallistui syksyllä 2018 Helsingin yliopiston matotutkimukseen. Tutkimus suoritettiin Kartanon puiston toimintapaikan metsässä yhdessä Helsingin yliopiston matotutkijoiden kanssa. 6B-luokka oli osallistunut edellisenä vuonna matoprojektiin, ja tutkijat halusivat jatkaa yhteistyötä oppilaiden kanssa. Projekti kesti kolme tuntia ja piti sisällään tutkimusvideon, tutkimuksen sekä tulokset. Tutkimus sisälsi esimerkiksi matojen kaimamisen, tarkkailun ja tutkimisen.

Teksti: Heidi Jäske ja Helmiina Sinisalo

Kuvat: Rauni Tiilikainen

Piirrä biologiaa!

Syksyn aluksi biologian ryhmä pirsti Kartanon yläkoulun etupihaa piirtämällä asvalttiin muun muassa erilaisia lihastyyppejä ja solurakenteita.

Teksti: Noora Kukkonen

Kuvat: Rauni Tiilikainen

Biologian ja maantiedon opiskelua

Biologiassa alkusyksy kului maastoretkillä, lähimetsissä ja järvellä, joissa tutkimme lajistoa ja ympäristön tilaa. Seitsemännellä luokalla pyöräilläään Tuusulanjärvelle, otetaan planktonnäytteitä, harjoitellaan mikroskoopin käyttöä ja tehdään mm. vesianalyyskejä ja preparoidaan kaloja ja rapuja. Oppilaat ovat eliöiden tutkimisesta aina innoissaan ja tekevät ahkeraa ja huolellista työtä. Maantieto on 7. luokalla pääosin luonnonmaantietoa ja perehdymme laajasti myös erilaisiin ympäristöongelmiin sekä tutustumme eri maiden karttoihin.

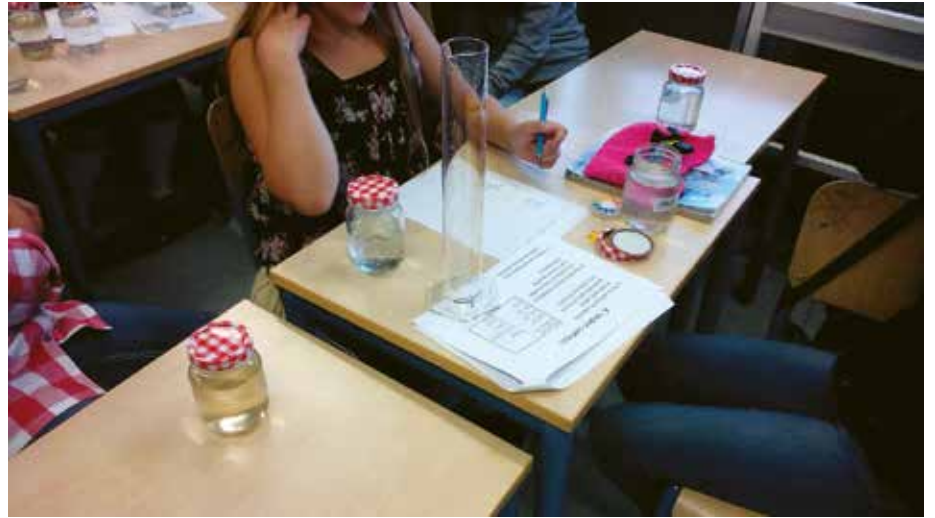
Kahdeksannella luokalla olemme tutkineet lähimetsän ja puistojen lajistoa, ja kesän kuluessa oppilaat ovat omatoimisesti keränneet kasvion, joko digitaalisesti tai käsin. Mikroskoopilla perehdytään kasvien rakenteeseen, ja oppilaat tekevät PowerPoint-esityksiä mm. eläinten käyttäytymisestä. Maantiedossa tutustumme erilaisiin kulttuureihin, kaupungistumiseen ja muuttoliikkeeseen ja käsittelemme myös ihmisoikeuksia ja kestäväää elämäntapaa. Ilmastonmuutos, sen syyt ja ehkäisy tulevat esille joka luokka-asteella sekä biologiassa että maantiedossa.

Yhdeksännellä luokalla perehdytään laajasti ihmisen biologiaan mm. preparoimalla sydäntä, määrittelemällä veriryhmiä ja tekemällä solunäytteitä sekä muita pieniä tutkimustöitä. Kurssin päätteeksi oppilaat laativat esityksiä mm. evoluutiosta, biotekniikasta ja sairauksien hoidosta. Luonnonmaantiedossa perehdymme kivilajeihin, jääkauteen ja sääilmiöihin ja kulttuurimaantiedossa Pohjoismaiden ja muun maailman kulttuureihin. Oppilaita kannustetaan keskustelemaan, kyseenalaistamaan ja työskentelemään omatoimisesti sekä yhteistyössä muiden kanssa. Perusasiat käymme edelleen läpi opettajajohtoisesti, mutta harjoittelempa paljon itsenäistä, kriittistä tiedonhakua ja tiedon soveltamista käytäntöön.

Teksti: Anne Saarinen

Kuvat: Anne Saarinen ja Rauni Tiilikainen

Biologian valinnaiskurssi ja kaupunkisuunnittelu

Syksyn biologian valinnaiskurssilla teimme kasvillisuuskartoitusta, järviretken ja sieniretken Terholan metsään, tutkimme mikroskooppinäytteitä ja syvennyimme ympäristöongelmiin. Keväällä osallistuimme Tuija Sipiän kemianryhmän kanssa My Tech -projektiin, jossa suunnitelimme tulevaisuuden ekologista kaupunkia ja vierailimme teknologia-alan yrityksessä sekä Vantaan Metropoliaassa ympäristötekniikkaan perehtyen. Kurssilla kävi myös Luontoliiton vierailija Antti Laine kertomassa kiertotaloudesta.

Kaupunkisuunnittelu- ja arkkitehtuurikurssilla on vierailut useampi ulkopuolinen asiantuntija: projektipäällikkö Aija Schukov kertoi Vanhankylänniemen kehittämissuunnitelmista, yleiskaava-asiantuntija Hannele Selin Järvenpään tulevasta yleiskaavasta sekä kaavoitusjohtaja Sampo Perttula arkkitehtuurista. Olemme syksyllä perehtyneet arkkitehtuurin perusteisiin, ja ensi vuonna laajennamme muotoiluun ja kaavoitukseen. Keväällä oppilaat suunnittelevat omia rakennuksia ja askartelevat pienoismalleja ja käymme myös kaupunkiretkillä tutustumassa kaavoitukseen ja arkkitehtuuriin. Molemmat kurssit ovat kaksivuotisia, kaksi viikkotuntia joka toisessa jaksossa.

Teksti ja kuvat: Anne Saarinen

Alakoulun elämää

Ekaluokkalaisten kouluarkea

Uimaopettajamme oli ihana.

Luistelimme.

Metsäretki

Ysit pitivät mukavia liikuntatunteja.

Laulettiin ja leikittiin...

Siivosimme koulun ympäristöä...

"Muista aina liikenteessä", mutta myös koulun säännöt!

Kirjastotäti kävi kylässä innostamassa lapsia lukemaan.

TVT-taitoja opetellaan jo ekalla.

Lukemaan oppiminen on tärkeä taito ja kirjoittamista voi opetella myös kaverien selkiin.

Öste ja koulukoira Milli

Kakkosluokkalaisten käsityötarinoita

Kävin teknisen työn tiloissa tekemässä ukkelin joka oli Zombi. Minä tein myös pöydän, sängyn, telkkarin ja ison koristeen.

Minä käytin sahaa, talttaa, nauloja ja maalia. Sitten minä lähdin luokaan. Sitten minä maalasin ukkelini kodin ja sitten minä sisustin ukkelini kodin. Nyt olen tekemässä mattoja ja tyyntyä. Minun ukkelini on tehty puusta. Ukkelissa on sinistä, harmaata, mustaa ja vihreää. Työn tekeminen oli mielestäni hauskaa. Ukkelini koti on pahvilaatikko. Tämän tarinan nimi on puu käsityö.

Tekijä Oliver 2a.

Kävin teknisen työn tilassa tekemässä ukkelin ukkeli oli enderman. ensin sahasin. Sitten naulasin kädet ja keskivartalon yhteen. sitten naulasin jalat. sitten pään. lopuksi maalasin ukon eli endermanin.

Onni 2a

Kävin teknisen työn tilassa. Minun ukkeli on robotti. Ensimmäin hioin puupaalikan. Seuraavaksi tein silmät. Minun piti myös naulata yläosa kiinni tyyppiin. Käytin sahaa ja vasaraa ja hioma paperia. Lopuksi toin luokaan työn. Työn tekeminen oli hauskaa.

Luokassa tein talon tyyppille. Koti on tehty kenkälaatikoista.

Sampo 2A

Kävimme teknisen työn tiloissa tekemässä puu ukkeleita. Minun tyyppini on zombi jolla on rauta pipo, paita ja kengät.

Ensimmäin sahasin palaa pienemmäksi sitten hioin sitten valitsin jalkapalat ja käsipalat sitten kiinnitin nauloilla jalat ja kädet. Seuraavaksi piirsin sille naaman.

Minun piti myös maalata se. Työn tekeminen oli Super kivaa. :j)kun talo on valmis niin haluan ottaa sen kotiin ja leikkiä sillä isosiskon kanssa.

Peppi 2A

Kävimme luokan kanssa teknisen työn luokassa

Minun hahmo on: Minecraft zombi.

Minä olin ihan hullu ilosta.

Halusin heti tehdä töitä.

Työ oli: hauskaa.

Käytin: vasaraa, talttaa, sahaa, maalia ja hiomapaperia.

Kalle ope opetti käyttämään talttaa.

Minulla oli maailman hauskinda.

ELMO 2A

käsityö

otin sahan sitten porasin otin vasaran sitten tein cocacola ja sitten tein 2 tyyppiä.

Abdalla 2A

Kävimme teknisen työn tiloissa tekemässä puu ukkeleita.

Ensimmäin sahasin palikan sopivan kokoiseksi.

santeri 2a

Kävimme teknisen työn tilassa. Me teimme puu ukkeleita. Ensimmäin sahasin kädet. Sitten tein käsi poralla silmät. Ja sitten sahasin ja talttasin ukon jalat. Luokassa me teimme ukkeleille kodin. Kotiin tein pöydän, puun, sängyn ja maton. Talon seinät ja lattia on sininen. Talo on tehty kenkälaatikosta. Ukkelini on pinkki.

Sade 2A

puu käsityö

Kävimme teknisen työn tiloissa tekemässä puu ukkeleita.

Minun ukkelini nimi on Alpakka.

Ensimmäin sahasin sopivan kokoiset palat ukkelin tekemiseen.

Seuraavaksi tein käsi poralla silmät ja suun tein nauloista.

Minun piti myös maalata ukkelini,

Käytin vasaraa, käsisaaha, käsiporaa, talttaa ja hiomispaperia.

Lopuksi menimme luokkaan ja laitettiin puukäsityöt laatikkoon.

Linda 2A

2.-luokkalaiset tekivät unelmien huoneita

Puu talon tarina..

*kerran emmi kävi hakeman ruoka
sitten emmi teki kakku*

*Emmin talo oli hieno, sillä oli pinkki
seinät, kulta sohva ja eriväri Matto.
emmi teki video.*

pelasi kimple kaverin kanssa.

*Emmi ja sen kaveri meni tramppa
Puiston.
solin 2a.*

MINUN TARINA

Minun lehun nimi on tuli

*sillä on säkki tuoleja 2 ja 1 telkkari ja
penkki ja kauko säädin.
Senja 2a*

Roosa robotin koti

*Olipa kerran robotti. Robotin nimi
oli Roosa. Roosa oli iloinen 18-vuo-
tias robotti. Roosalla oli oma koti.
Roosalla oli paljon rahaa ja ruokaa.
Roosalla on oma koti joka on turus-
sa. Nyt aloitetaan tarinan kertomi-
nen ja kuunteleminen.*

Eräänä päivänä Roosa meni kaup-

*paan ostamaan ruokaa. Roosa
osti perunoita, sipulia, porkkanaa,
lanttua, purjua, jauhelihaa ja kas-
visliemikuutioita. Kun Roosa tuli
kotiin, hän rupesi tekemään ruokaa.
Hän teki jauhelihakeittoa. Klo 19.30
Roosa rupesi syömään. Sitten Roosa
meni nukkumaan, klo 20.00.*

*Seuraavana päivänä kun Roosa
heräsi, hänen piti tehdä aamupala.
Roosa teki mannapuuroa. Roosa
rupesi syömään. Sitten Roosa meni
pukemaan. Sitten Roosa meni ves-
saan.*

SEN PITUI NUKKUMAAN!
Iisa 2a

*Olipa kerran Minna Lehtonen ja
Neerla Lehtonen.*

*Eräänä päivänä Minna vei Neerlan
päiväkotiin ja sen jälkeen Minna
meni kotiin.*

*Kahden tunnin päästä Minna meni
hakemaan Neerlan päivä kodista.*

*Sitten he menivät nukkumaan loppu.
Nea 2A*

**OLIPA KERRAN RANU-NAZO NA-
ZONEN**

*Ja hänellä on myös kettu jonka nimi
on Kettunen.*

*Eräänä päivänä hän vei Kettusen
hoitoon kaverinsa luo. Hän palasi
kotiin ja alkoi syömään. Sen jälkeen
hän haki Kettusen.*

SIIRI 2A

*Olipa kerran Liisa robotti. Aamulla
Liisa heräsi nojatuolista. Liisa meni
hakemaan puhelimensa. Liisalle tu-
linätkä Liisa meni hakemaan banaa-
nin. Ja sitten Liisa meni päiväunille.
Kerttu 2A*

*Olipa kerran Lili, joka asui metsäs-
sä. Lilillä oli pikku talo. Lili meni
metsään keräämään marjoja. Hän
sai kerättyä tosi paljon marjoja. Sit-
ten hän meni kotiin. Lili teki marja-
piirakkaa kotonansa. Hänen piirak-
kansa oli tosi hyvää. Sitten hän meni
nukkumaan.*

SIRU 2A

*olipa kerran ukkeli jonka nimi on
Mia. ja minun pikku siskon nimi on
piki. ja Mialla oli syntymä päi-
vä minä täytän n 15v. ja pikkillä
on huomenna synttärät ja hän
täyttää 5v minä toivon petsejä ai
minä toivon puhelimen Mia tule
Siivomaan sun huone ÄITI huusi
onko pakko on ja sitten hän siivosi
sen ja juhlat alkavat ja ne juhli LOP-
PU*

PEPPI 2A

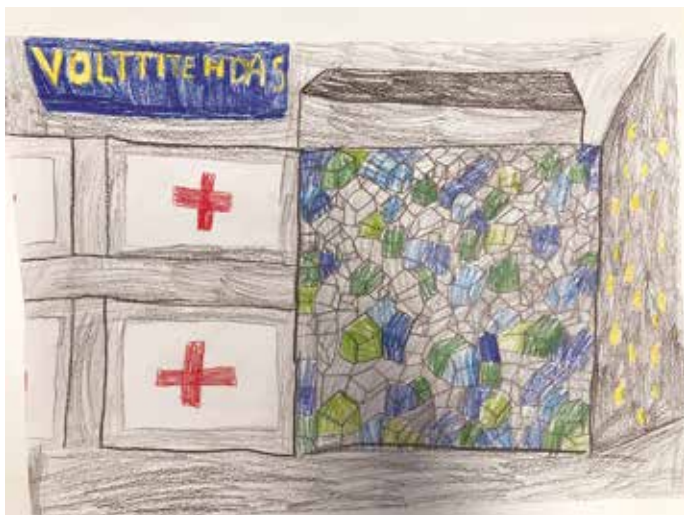
Olipa kerran jätti

Joka tykkäsi kalastaa.

Eräänäpäivänä

minuaväsyti

*minämenennukkumaan.
eetu2a.*

källä välitunnilla. Utisissa haastateltiin oppilaita ja henkilökuntaa, naurettiin, juteltiin ja hassuteltiin. Sketsivideoissa näyteltiin erilaisia hahmoja, esimerkiksi opettajia, poliiseja ja rikollisia. Hassut eläimetsarjassa näytettiin erilaisia hassuja eläinkuvia ja -videoita.

Teksti: Nessu ja Nelli

Kolmasluokkalaisten päivä Volttitehtaalla

Kartanon koulun liikuntapäivänä 14.2. luokkamme lähtivät kävelen Volttitehtaalle. Paikan päällä sukat vaihdettiin trampoliinisukkiin ja vaateet kevennettiin. Hypimme trampoliineilla, tasapainoilimme nuoralla, hypimme vaahtomuovialtaaseen ja roikuimme renkaissa. Muun muassa seinäkiipeily, nojapuut ja airtrack-ilmapatjalla liukuminen oli tosi hauskaa, kivaa ja liikunnallista. Paikalla oli ammattitaitoinen, rento ohjaaja. Vauhdikas musiikki soi ja tekemistä oli paljon. Temppuiluissa tulikin tosi kuuma ja jano. Olimme Volttitehtaalla 45 minuuttia ja aika kulki siivillä. Lähdimme liukkaassa mutta aurinkoisessa talvisäässä takaisin koululle. Matkallakin kaikilla oli vielä kuuma – ja nälkä!

Teksti: 3A ja 3B

4A-luokan kuulumiset

Meidän luokalla on ollut todella ihana lukuvuosi tähän mennessä. Meillä on ollut erilaisia projekteja, joita on ollut kiva tehdä. Meidän luokallemme on myös tullut uusia oppilaita. Jotkut ovat tehneet erilaisia viihdesarjoja luokallemme. Niitä ovat esimerkiksi N&N uutiset, Sketsivideot ja Hassut eläimetsarja.

4A:n luokka-arki on sujunut hyvin. Luokkamme on käynyt erilaisilla retkillä Järvenpäässä esimerkiksi Ainolassa, Spurtissa ja Rantapuistossa. Luokkamme opettaja on ihana, kiltti, mukava ja hyväntahtoinen. Opettajamme on hyvä opettamaan eri asioita.

N&N

Meillä on ollut sarja nimeltä N&N uutiset, jotka kuitenkin on lopetettu. Sarjaa kuvattiin torstaisin pit-

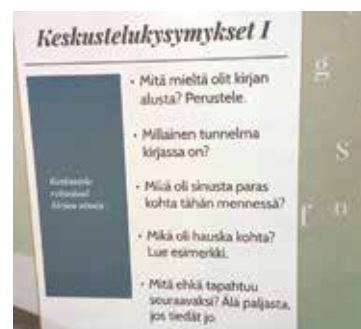
Viidesluokkalaisten lukupiiri innostaa lukemaan!

Kartanon koulussa viides- ja kuudesluokkalaisten on lukupiiri. Lukupiiri innostaa nuoria lukemaan ja saa kiinnostumaan lukemisesta. Lukupiirin ideana on lainata kirjastosta kirja, lukea sitä ja tehdä siihen liittyviä tehtäviä ryhmässä.

Tänä vuonna viidesluokkalaisten saivat valita Lukulaani-vihkosta Korppi- tai Ritari-tehtävämönisteen. Meillä viidesluokkalaisten on joka torstai lukupiiritunti. Lukupiiritunnilla aina aluksi keskustellaan ja kysellään muilta ryhmän jäseniltä kysymyksiä heidän kirjaansa liittyen, sitten tehdään tehtäviä ja luetaan. Lopuksi päätetään aina sivumäärä, joka pitää olla luettuna seuraavalle viikolle.

Meidän viidesluokkalaisten mielestä lukupiiritunnit ovat kivoja ja hyödyllisiä. On hyvä, että kaikki pääsevät lukemaan.

Kirjoittajat: Emilia Pääkkönen, Enniina Paavola & Selma Ritola

Harjoittelija-Topin haastattelu

Minkälainen työhaastattelusi oli?

Ensimmäistä kertaa kun tulin Kartanoon harjoitteluun, laitoin Tuija Lindströmille sähköpostilla viestiä kuka olen, missä opiskelen, mitä opiskelen ja millaisesta harjoittelusta on kyse. Tuija pyysi minut käymään Kartanos- sa ja silloin Tuija kyseli muun muassa aikaisemmasta työkokemuksestani, millainen olen luonteeltani, vahvuudet ja heikkoudet sekä mitä odotan tulevalta.

Mitä oletuksia sinulla oli Kartanosta?

Olin jo tosiaan aiemminkin ollut Kartanossa työharjoittelussa, joten tiesin mitä odottaa. Toki koulurakennus oli välissä vaihtunut uuteen moderniin moduuliin. Oletin sen luokan, jonka kanssa eniten töitä tein, olevan hyvällä tavalla haastava ja uusi kokemus kaikinensa, olihan kyseessä tupla- luokka, jossa oli 55 oppilasta.

Kuinka pitkiä työpäiviä teit?

Työpäivieni pituus vaihteli viiden ja seitsemän tunnin välillä. Joskus saattoi syystä tai toisesta olla lyhyempi tai pidempi päivä, mutta peruslukupäijär- jestykseni mukaan 5-7 tuntia päiväs- sä.

Mikä oli sinun suosikkikouluai- neesi?

Itse kun olin peruskoulussa tykkäsin kaikkein eniten matematiikasta. Ny- kyään se on edelleen yksi suosikeista- ni myös opettaa, mutta pidän paljon myös äidinkielen kirjallisuus-osuu- desta ja historiasta.

Mitä opit harjoittelujakson ai- kana?

Harjoittelujakson aikana tuli opit- tua paljon. Tärkeimmät opit olivat ehdottomasti ison ryhmän ohjaus ja kontrollointi, sekä tietyn sorttinen kaaoksen keskellä järjestyksen ylläpi- täminen.

Mitkä luontevahvuudet sinua auttoivat tehdessäsi töitä?

Olen erittäin sosiaalinen ihminen, jo- ten oppilaisiin ja henkilökuntaan tu- tuminen ei tuottanut vaikeuksia. En pelkää tarttua toimeen tai puuttua asioihin ja rehellisesti voin sanoa, että

jos olisin pelännyt asioihin puuttu- mista, olisi harjoittelujakso ollut erit- täin vaikea. Iloisuus ja positiivisuus auttoivat myös vaikeina päivinä jak- samaan.

Millä keinoilla olet selvittänyt esimerkiksi oppilaiden ristiriit- toja?

Ristiriitatilanteessa on kaikkein tär- keintä ensimmäiseksi rauhoittaa til- lanne. Kun osapuolet ovat suhteel- lisen rauhallisia, aletaan ruotimaan tilannetta läpi. Kaikki mukana olleet saavat kertoa oman näkemyksensä asiasta, jonka jälkeen lähdetään sel- vittämään miten ja miksi tilanne alkoi ja voisiko tähän löytää jonkun kultai- sen keskitien. Yleensä oppilaiden ris- tiriidat syntyvät väärinymmärryksistä tai ryhmätöissä kun yksi haluaa tehdä tietyllä tavalla, mutta toinen haluaa toisella tavalla. Kultainen keskitie ja kompromissi on yleensä paras ratkai- su.

Mitä vinkkejä muille harjoitteli- joille antaisit?

Tärkeintä on olla oma itsensä. Roolin vetäminen joka päivä useita viikko- ja putkeen on erittäin rankkaa, joten kannattaa olla oma itsensä heti alusta alkaen. Ei myöskään kannata pelätä, että jokin menee pieleen tai tulee jokin vaikea tilanne, sillä niitä syntyy aina. Tilanteesta kuin tilanteesta selviää kyllä, kunhan luottaa omiin taitoihin- sa, mutta pysyy myös rehellisenä. Jos jotain ei osaa, niin mieluummin rehel- lisesti myöntää sen kuin aiheuttaa pahimmassa tapauksessa vaaratilanteen omalla osaamattomuudellaan.

Mikä oli hauskin kokemuksesi Kartanossa?

Hauskin kokemukseni Kartanossa oli ehdottomasti fantasiakirjalli- suustuntien pitäminen. Itse rakas- tan fantasiaa ja omistan tärkeimmät klassikot (Taru Sormusten Herrasta, Narnia, Harry Potter), joten tuntien pitäminen oli erittäin fantastinen ko- kemus 😊.

Mistä sait idean perustaa Topi- kerhon? Perustelee.

Topikerho, oikealta nimeltään Luo- van ilmaisun kerho, sai alkunsa kun juttelin oman opettajani kanssa lop- puopinnoistani. Tein kulttuurioh-

Topi Rautiainen, J-NUVAPK17, Loisto- Kampus Osk:n hallituksen puheenjohtaja

jauksen viimeisenä tutkinnonosana ja kultturiohjaukseen kuuluu erilaiset kädentaidot, näytteleminen, musiikki jne. Kerho vaikutti hyvältä idealta lähteä toteuttamaan näitä kaikkia niin, että saan itse suunnitella oman näkemykseni ja vahvuuksieni mukaista ohjausta sinne. Olen itse tehnyt paljon improvisaatiota, joten impro muun muassa on mukana suuressa osassa kerhon toimintaa. Kerhossa on tähän mennessä tehty paljon erilaisia imp- rojuttuja, arvosteltu Suomen eurovii- suehdokkaat, leikitty pantomiimia ja joogattu.

Jäikö sinulle jotain erityisesti mieleen?

Olin Kartanossa yhteensä 16 viikkoa joiden aikana tapahtui paljon juttu- ja. Erityisesti jäi mieleen heti toisella viikolla olleet uimahalli-valvonnat ja muutama vaikeakin oppilaiden asioiden selvittely. Tärkeimpänä jäi kuitenkin viimeisellä viikolla saatu palaute eräältä oppilaalta: hän tuli ha- laamaan ja sanoi että tulee ikävä. Sil- loin tiesi tehneensä harjoittelujakson aikana jotain oikein.

Teksti: Aamu Liikola, Minttu Saarnio, Mico Danielsson, Inca Nyberg, Jen- na Mattila, Thea Segersvärd, Divine Baitwanyele, Alexey Volkov, Heta Kosonen ja Erica Ahola + koko Kartanon kutonen

Kuvat: Topi Rautiainen

Terveisiä tekstiilityöstä!

Isoäidin neliöitä torkkupeittoon. Tekijänä Ada Vars-ta.

Ysiluokkalaiset Amina Lannajarve ja Saga Santonen päättivät suunnitella ja ommella itse puvut ysien tansseihin. Projektin tässä vaiheessa yläosan korsetti on koossa ja helmoja leikataan. Monta kerrosta tylliä ja kerros kiiltävää satiinia. Tarvikkeet tytöt hommasivat itse.

Huppari on klassikko. Ronja Larvalan, Emilia Sintosen ja Ada Myllärin työt.

Näissä housuissa on tylliä! Aino Ikosen, Venla Aholan ja Kaisla Karvisen onnistuneet taidonnäytteet.

Tilkkutyönä suloiset puput. Tilkkutyössä pääsee irrottelemaan väreillä ja erilaisilla kuoseilla, siksi se on monen suosikkitekniikka. Tässä ysiluokkalaisen Ninni Nykäsen söpöt kaverit.

Ei varpaita palele, kun nämä villasukat vetää jalkaan. Varret on neulottu kirjoneuleena ja ovat kauniin koristeelliset. Tekijät: Della Heinonen ja Siiri Varonen.

Teksti ja kuvat: Anu Kauranen

Karin Semren villapaidan etukappale jo pänttielle edenneenä. Upea palmikkokuvio koristaa paitaa.

Taidokkaat piirakkasukat. Tämä oli Hulda Korhosen ensimmäinen villasukkaprojekti. Haaste kannatti ottaa.

Valokuvauskurssin näkökulmia maailmaan

Valokuvauksen valinnaisaineessa harjoiteltiin tänä vuonna muun muassa peilien käyttöä ja poikkeuksellisia kuvakulmia.

Kuva: Juuso Heikkilä

Kuva: Aleksi Vehter

Kuva: Maisa Asikanius

Kuva: Liina Nijkänen

Kuva: Pipsa Pesola

**Kartanon koulu toivottaa
hyvää ja rentouttavaa kesää!**

Kuva: Abdi Abdi

